Nr. 10. Kraków, 15 października 1923 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika i ogłoszenia winny przesyłać Starostwa oraz inne instytucje i osoby prywatne prenumerujące Dziennik w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 39.746 Województwa w Krakowie, blankietem czekowym z zaznaczeniem „Dziennik Urzędowy“.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 10 Mp. 9.000·—.

OD ADMINISTRACJI.

Zwraca się uwagę na podany w nagłówku sposób uiszczania należytości za „Dziennik Urzędowy“ i ogłoszenia, mianowicie, że należytości powyższe należy przesyłać blankietami czekowemi przez P. K. O. na konto Nr. 39.746 Województwa w Krakowie.

Rozporządzenia i okólniki.

II. Wydział administracyjny.

Odpis.

Ministerstwo Robót Publicznych L. V. — 287/23. Warszawa, 9 sierpnia 1923.

W sprawie kar za wycinanie i niszczenie wikliny.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Wojewodów i Pana Delegata Rządu dla Ziemi Wileńskiej oraz do Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy za wyjątkiem Pana Wojewody Śląskiego.

Według postanowienia art. 247 ustawy wodnej z dnia 19/IX. 1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936, mają być wszelkie uszkodzenia i nadwyrężenia zakładów i budowli wodnych, jeżeli nie podpadają pod powszechną ustawę karną, karane przez właściwą terytorjalnie władzę administracyjną I. Instancji grzywnami do 10.000 marek (Rozporz. Rady Ministrów z dnia 21/VI. 1923 r. Dz. U. 66, poz. 514).

W pojęciu ustawowem mieszczą się więc tak budowle regulacyjne, jak i ochronne oraz wodociągi dla użytku publicznego lub dla osób prywatnych, jak również budowle, przeznaczone do osuszania i nawadniania gruntów, w szczególności zaś jako taką budowlę wodną po myśli ustawy wodnej (art. 101, ust. 2) uważać należy plantacje wikliny, prowadzone na brzegach rzek uregulowanych, gdyż plantacje te nie tylko dostarczają materjałów do budowli regulacyjnych, ale mają na celu zaládowanie i ochronę brzegów przed zrywaniem tychże przez wodę.

Wszelkie przeto szkody, wyrządzone w plantacjach wikliny, podpadają pod pojęcie uszkodzenia budowli wodnych i karane być winny w myśl postanowień ustawy wodnej przez władze administracyjne, a mianowicie według art. 247 przez władze administracyjne I. instancji.

Nadto Ministerstwo Robót Publicznych zwraca uwagę na ustęp 4 art. 247 ustawy wodnej, według którego w wypadkach stwierdzenia złośliwości, ciężkiego niedbalstwa lub ponownego uszkodzenia wikliny, można stosować zamiast grzywny lub obok grzywny karę aresztu do 14 dni.

Równocześnie Ministerstwo Robót Publicznych zwraca uwagę Panów Wojewodów (Pana Delegata Rządu w Wilnie, Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy) na postanowienia art. 249 ustawy wodnej, który należy w całej rozciągłości stosować do uszkodzeń plantacji wiklinowych. Ku temu celowi należy polecić podległym zarządom wodnym (inspekcjom),

aby w doniesieniach do właściwych terytorjalnie władz administracyjnych I. instancji o uszkodzeniu wiklin podawały na podstawie oszacowania, przeprowadzonego przez zaprzysięgłe organy wykonawcze służby wodnej na miejscu, wysokość popełnionej szkody z wnioskiem o rozstrzygnięcie obowiązku odszkodowania w drodze administracyjnej (art. 249, ustęp 3 ustawy wodnej).

Niezależnie od ścigania przestępstw w drodze administracyjnej z mocy art. 247 ustawy wodnej, może być winny pociągnięty również do odpowiedzialności sądowo-cywilnej o ewentualne naruszenie stanu posiadania.

Za Ministra: (—) *Rybczyński*
Podsekretarz stanu.

L. II. — 6351 ex 1923. Kraków, 8 października 1923

Kary za wycinanie i niszczenie wikliny.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł król. miasta Krakowa

udzielam do wiadomości w ślad mojego okólnika z dnia 4 maja 1922 r. L. II./3 22309/3561, ogłoszonego w Nrze 5 „Dziennika Urzędowego“ z dnia 15 maja 1922 r. oraz okólnika Nr. 993 z dnia 10-go lipca 1923 L. II./3 3760.

Przy wymiarze grzywien stosować należy Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21-go czerwca 1923 Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 514, według którego dozwolony art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936, maksymalny wymiar grzywien podwyższony został dziesięciokrotnie.

Przy ustalaniu wysokości odszkodowania po myśli ustępu 3 art. 249 ustawy wodnej pamiętać należy, że wedle art. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 595, zaprzysiężona straż polowa może szacować szkody do wysokości 50.000 Mk.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IV. Wydział samorządowy.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych. Warszawa, 27 lipca 1923 r.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26-go lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązującej na terytorjum b. Galicji (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 404).

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 26-go lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązującej na terytorjum b. Galicji (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 404), zarządza się, co następuje:

§ 1. Utrzymuje się w mocy wydany z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych przez Generalnego Delegata Rządu we Lwowie okólnik Prezydjum Namiestnictwa z dnia 10 października 1919 r. L. 13174 pr., który zgodnie z rezolucją Sejmu Ustawodawczego z dnia 26 lipca 1919 r., („Monitor Polski“ Nr. 167) ustawę z dnia 26 lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązującą na terytorjum b. Galicji (Dz. U. Rzplitej Polskiej Nr. 67, poz. 404) wprowadził we wykonanie na razie na obszarze b. Galicji, położonym na zachód od linji rzeki Sanu, jako wolnym od działań wojennych.

Równocześnie zgodnie z rezolucją Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27-go kwietnia 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 97) wprowadza się wyżej wymienioną ustawę z dnia 26 lipca 1919 r. we wykonanie także na obszarze b. Galicji, położonym na wschód od linji rzeki Sanu, a mianowicie w okręgach obecnego Województwa tarnopolskiego i stanisławowskiego oraz w tej części okręgu obecnego Województwa lwowskiego, która położona jest na wschód od wspomnianej linji.

§ 2. Posiadłości ziemskie, wyłączone dotychczas na zasadzie ustawy z dnia 12 sierpnia 1866 r. o obszarach dworskich (Dz. U. Kr. Nr. 20) ze związku gminnego, jako odrębne obszary dworskie, wchodzą wskutek wcielenia, dokonanego art. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 404), do związku tej gminy miejscowej, która z temi posiadłościami stanowiła dotąd jedną gminę katastralną.

Jeżeli poszczególne grunty, stanowiące jeden obszar dworski, położone są w dwu lub więcej gminach katastralnych, to obszar ten dworski wchodzi częściowo, a mianowicie w miarę przynależności swych gruntów do poszczególnych gmin katastralnych, do związku tych gmin miejscowych, które z gruntami obszaru dworskiego stanowią odrębne gminy katastralne.

Jeżeli dwie gminy miejscowe stanowią jedną gminę katastralną, natenczas obszar dworski względnie jego część uważa się za wcieloną do związku tej gminy miejscowej, z którą pozostaje w ściślejszej łączności.

Od chwili połączenia gmina z wcielonymi do niej obszarami dworskimi lub ich częściami tworzy jedną jednostkę administracyjną.

Posiadłości tabularne, stanowiące osobne ciała hipoteczne, nie tracą swego charakteru wskutek wcielenia.

§ 3. Na obszarach dworskich, wcielonych do związku gminnego, mają zastosowanie przepisy ustawy z 12 sierpnia 1866 r. (Dz. U. Kraj. Nr. 19) o urządzeniu gmin i ordynacji wyborczej dla gmin wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami oraz wszystkie inne przepisy obowiązujące w gminie.

§ 4. Wszelkie obowiązki i powinności, wypełniane dotychczas przez obszar dworski w jego obrę-

bie, jak również wszystkie prawa i obowiązki przełożonego obszaru dworskiego przechodzą w odniesieniu do wcielonych części na gminę miejscową, do której obszar dworski lub jego część została wcielona względnie na właściwe organy tej gminy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Kiernik.*

L. IV. – 1897 ex 1923. Kraków, dnia 17 września 1923.

Wszystkim Starostwom Okręgu Województwa krakowskiego

do wiadomości i zastosowania się do powyższego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. VII/3 7376 ex 1923. Kraków, dn. 26 września 1923 r.

Ustalenie cen drzewa budulcowego na mies. październik 1923.

Okólnik Nr. 1403.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie par. 1 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 2 stycznia 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 10 ustanawiam następujące ceny za 1 m^3 drzewa budulcowego w okręgu Województwa na miesiąc październik 1923 r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Sosna, Świerk, Jodła				Uwaga
	Klasa grubości według średnicy mierzonej w połowie długości				
	do 20 ct.	21—30	31—40	41 i zwyż.	
	Ceny metra kub. na pniu w Mkp.				
Październik	400000	520000	650000	780000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach, położonych najwyżej 5 km od stacji kolejowej; przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 km od stacji kolejowej, stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km z 20% zniżką, przy odległości 20—30 km z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Robót Publicznych w ciągu dni 14, licząc od dnia ogłoszenia w Dzienniku urzędowym Województwa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VII/3 — 7377 ex 1923. Kraków, 26 września 1923 r.

Ustalenie cen drzewa opałowego na miesiąc październik 1923 r.

Okólnik Nr. 1404.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

Stosownie do postanowienia § 7 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 379, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i D. P. i Ministrem Skarbu, w przedmiocie dostarczenia drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1923/24 ustanawiam następujące ceny za 1 m. przestrzenny drzewa opałowego na pniu, w okręgu tutejszego Województwa na miesiąc październik 1923 r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Drzewo miękkie							Drzewo twarde							Uwaga
	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	
		gruby	cienki		gruby	cienki			gruby	cienki		gruby	cienki		
	Ceny za 1 m. q. na pniu w Mkp.														
Październik . . .	150000	130000	95000	66000	45000	33000	34000	172000	138000	100000	70000	42000	34000	30000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach położonych co najwyżej w odległości 5 km od stacji kolejowej. Przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 km od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km z 20% zniżką, przy odległości 20—30 km z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko orzeczeniu władzy administracyjnej II. instancji w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można odwołać się w terminie 14-dniowym do Ministerstwa Robót Publicznych.

Odwołanie to nie wstrzymuje wykonania zarządzeń, wypływających z zajęcia drzewa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. VIII. 9431 ex 1923. Kraków, 5 października 1923 r.

Podwyższenie normy dziennej za utrzymanie niestałych mieszkańców m. Warszawy w tamtejszych Zakładach opiekuńczych.

Okólnik Nr. 1446.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

W ślad za okólnikiem Nr. 746 z 22 maja 1923 L. VIII. 4821 oznajmiam, że Magistrat m. Warszawy pismem z 5 września b. r. Nr. 148990/23 zawiadomił, że z dniem 1 lipca b. r. opłaty za utrzymanie niestałych mieszkańców miasta Warszawy w schroniskach miejskich i Zakładach opiekuńczych regulowane będą według wskaźnika drożyźnianego określonego przez Komisję do badań wzrostu drożyzny przy Głównym Urzędzie Statystycznym. Skutkiem tego koszt dzienny utrzymania jednej osoby wynosi:

	za dzieci:	za starców:
w mies. lipcu b. r.	Mk. 13.500·—	Mk. 6.000·—
w mies. sierpniu b. r.	„ 21.000·—	„ 9.500·—
w mies. wrześniu b. r.	„ 36.000·—	„ 16.500·—

Dalsze podwyżki uzależnione będą od wysokości wskaźnika statystycznego.

O powyższem polecam zawiadomić Magistraty, względnie Zwierzchności gminne tamtejszego powiatu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VIII. 8761 ex 1923. Kraków, 7 października 1923 r.

Kary administracyjne za przekroczenie art. 55 ustawy inwal. z 18 marca 1921 Dz. U. Nr. 32 poz. 195.

Okólnik Nr. 1455.

Do wszystkich Panów Starostów i Pana Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Na zasadzie ustawy z 4 sierpnia 1922 Dz. U. Nr. 67/22 poz. 608 i rozporz. Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 grudnia 1922 Dz. U. Nr. 115/22 poz. 1047 wydawanie orzeczeń karnych i egzekucji kar za przekroczenie przepisu art. 55 cyt. ustawy inwalidzkiej o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych należy do władz administracyjnych I-szej instancji (Starostów, Komisarzy Rządu, Magistratów miasta Lwowa i Krakowa). Od orzeczeń władz administracyjnych I-szej instancji (obecnie aż do wydania nowych przepisów) obwiniony może odwołać się do władzy administracyjnej II-giej instancji, a następnie od orzeczenia tej władzy do sądu okręgowego, który sprawę ostatecznie rozstrzyga.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 23 sierpnia 1923 Nr. 3825/XII. (Okólnik Nr. 116 P.) polecam Panom Starostom, aby w powyższych sprawach jak najszybciej przeprowadzano postępowanie karno-administracyjne i wydawano orzeczenia i aby o wydanych orzeczeniach zawiadamiano właściwe Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy. Za szybkość i sprawność w załatwianiu powyższych spraw czynię Pana Starostę osobiście odpowiedzialnym.

W wyżej omawianem postępowaniu karno-administracyjnem należy działać w porozumieniu z właściwymi Państwowymi Urzędami Pośrednictwa Pracy, które otrzymują równocześnie następujące zarządzenia.

Skoro dojdzie do wiadomości P. U. P. P., że pracodawca dopuścił się przekroczenia art. 55 ustawy inwalidzkiej z 18 marca 1921, prześle P. U. P. P. władzy administracyjnej I-szej instancji wniosek o wdrożenie przeciw obwinionemu postępowania karno-administr. i ukaranie grzywną lub aresztem po myśli art. 15 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 67 p. 608). Do wniosku należy dołączyć lub wskazać w nim wszystkie dowody, które stwierdzają winę pracodawcy. We wniosku swym może P. U. P. P. zaproponować władzy administracyjnej I-szej instancji wysokość kary, jednakże propozycja ta dla władzy wymierzającej karę nie jest wiążąca. P. U. P. P. może również we wniosku swym prosić, aby przedstawiciel Urzędu był na rozprawę karno-administracyjną wezwany w charakterze rzeczoznawcy celem udzielenia dodatkowych wyjaśnień.

O wykonaniu orzeczenia władza administracyjna I-szej instancji zawiadamiać będzie P. U. P. P.

Odpis wniosku wzmiankowanego w p. 2 wraz z odpisami załączników P. U. P. P. prześle jednocześnie do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego (Wydz. Pracy i Opieki Społecznej), którego P. U. P. P. zawiadamia również ze swej strony o ewentualnem przekazaniu sprawy do II-giej instancji.

Po wyznaczeniu przez władzę administracyjną I-szej instancji kary na skutek wniosku P. U. P. P. ten ostatni może po stwierdzeniu, że pracodawca nadal uchyla się od świadczeń, przewidzianych w art. 55 a zgłosić nowy wniosek z propozycją dalszych i większych kar. Zgłoszenie przez podlegającego karze pracodawcę rekursu w drodze przewidzianej w art. 55 a ust. inwal. względnie art. 15 ust. z dn. 4 sierpnia 1922 nie uchyla możności ponownego karania tego pracodawcy za nowe uchylanie się od obowiązków, albo za niestosowanie się do dawniejszych, jednak powtórzonych na nowo słusznych wymagań P. U. P. P.

O skierowanych do Starostw wnioskach i o karach, jakie na skutek wniosków zostały nałożone, należy powiadomić M. P. i O. S. w miesięcznych

sprawozdaniach rozumowanych (patrz Okólnik Nr. 105 P., strona 6, dodatek I-szy p. e.).

Wobec wydania niniejszych przepisów w okólniku Nr. 78 z dn. 31 grudnia 1921 r. należy skreślić uwagi do paragr. 5-go (ustęp ostatni).

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

L. 9636/VIII. Kraków, dn. 12 października 1923 r.

W sprawie badania lekarskiego dzieci przyjmowanych i wysyłanych do Zakładów opiekuńczych.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

W związku z występującymi sporadycznymi wypadkami wysyłania i przyjmowania do Zakładów dzieci chorych na choroby udzielające się (gruźlica, syfilis, jaglica itp.), co prowadzi do szerzenia tychże chorób, poleciło Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej pismem okólnem z 15 września 1923 roku Nr. 2438/IX. w sposób stanowczy dopilnować, aby:

1. Przy przyjmowaniu dzieci były obowiązkowo badane przez lekarza;

2. Przy przesyłaniu zakład, który przesyła dzieci musi je poddać badaniu lekarskiemu i wyniki badania odnotować w aktach przesyłanych wraz z dzieckiem;

3. Dzieci, które z jakichkolwiek powodów, przebywały dłużej niż dwa tygodnie poza zakładem — muszą być przed ich ponownem przyjęciem poddane powtórnemu badaniu lekarskiemu.

4. Personal zakładowy musi być raz do roku badany przez lekarza zakładowego (ewentualnie musi przedstawić świadectwo lekarza prywatnego).

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

Odpis.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. Warszawa 14 lipca 1923 r.

Okólnik.

Do wszystkich PP. Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), P. Delegata Rządu w Wilnie (Wydział Zdrowia Publicznego) i P. Komisarza Rządu na st. m. Warszawę (Urząd Zdrowia Publicznego).

Nr. F. 29750/1754/23.

W sprawie niezaregestrowanych specyfików farmaceutycznych.

Pomimo wyznaczonego okólnikiem z dn. 1 lutego b. r. N. F. 3651/174/23 prekluzyjnego terminu (dn. 1 lipca b. r.), hurtownie materjałów aptecznych utrzymują na składzie i dostarczają specyfiki farmaceutyczne, na których obrót wytwórczy nie uzyskali zezwolenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

W celu przerwania dalszego przenikania do handlu specyfików niedozwolonych, Ministerstwo Zdrowia Publicznego poleca opieczętować wszystkie specyfiki, nieumieszczone w wykazach specyfików zaregestrowanych, ogłoszonych w Nr. 233 z r. 1922 i Nr. 127 z r. 1923 „Monitora Polskiego“ oraz w wykazach, dołączonych do niniejszego okólnika, znajdujące się w hurtowych składach materjałów aptecznych; opieczętowane zapasy należy pozostawić na miejscu, biorąc od zarządzających pisemne zobowiązania nienaruszenia pozostawionych zapasów. Opieczętowane specyfiki należy spisać, wymieniając: firmę hurtową, ilość i rodzaj opakowania, nazwę specyfiku i firmę wytwarzającą. Odpisy wykazów należy przesłać natychmiast do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

W razie gdyby wytwórcy opieczętowanych specyfików uzyskali w przyszłości zezwolenia na obrót ich w kraju, Wojewódzkie Urzędy Zdrowia zostaną o wydanem zezwoleniu zawiadomione i po otrzymaniu zawiadomienia zwolnią specyfiki te od opieczętowania.

Opieczętowaniu nie podlegają:

1) preparaty i środki dozowane, wymienione w p. b) par. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 30 października 1922 r. uzupełniającego rozporządzenie tegoż Ministra z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych, a mianowicie: a) preparaty seroterapeutyczne, szczepionki i inne preparaty bakteryjne, o ile nie są mieszaninami ze środkami leczniczemi innego rodzaju; b) preparaty kosmetyczne djetetyczne i odżywcze, o ile nie są im przypisywane własności lecznicze; przy klasyfikowaniu takich preparatów należy kierować się treścią etykiety druków reklamowych dołączonych do opakowań, ogłoszeń dziennikarskich i t. p.; c) środki dozowane (tabletki, pigułki, ampułki i t. p.) zawierające jeden środek działający, o ile nie noszą nazwy, dla tego działającego środka przez wytwórcę opatentowanej, naprzykład rozporządzeniu o specyfikach podlegają: Aspirin — tabletki Bayera, Urotropin — tabletki Scheringa i t. p., nie podlegają zaś Tabulettae Acidi acetylosalicylici, Tabulettae Hexamethylentetramin itp:

2) środki dozowane, złożone z kilku środków działających, o ile znajdują się w sprzedaży pod właściwą chemiczną lub farmakognostyczną nazwą, naprzykład: Solutio sterilisata Novocaini cum Adrenalino in ampulis, Capsulae gelatinosae Olei Santali cum methyleno coeruleo i t. p.; środki dozowane o nazwach fantastycznych podlegają opieczętowaniu;

3) następujące przetwory, przyrządzone podług ogólnie znanych przepisów Glycerophosphatum granulatum — Glycerofosfat ziarnisty.

Glycerophosphatum ferratum granulatum — Ferroglycerophosphat — Glycerofosfat ziarnisty z żelazem.

Glycerophosphatum granulatum cum Lecithino — Glycerofosfat ziarnisty z lecytyną.

Glycerophosphatum granulatum cum Magnesia — Glycerofosfat ziarnisty z magnezją.

Cukierki mentolowo-eukaliptusowe od kaszlu.

Extractum Colae saccharatum granulatum — Kola ziarniste.

Extractum Pini — Wyciąg z igliwia sosnowego do kąpieli.

Emulsio Olei Jecoris Aselli — Emulsja tranowa.

Essentia Valerianae composita — aetherea — Essentia Hienfong.

Spiritus Melissae compositus — Spiritus Carmelitorum — Esencja karmelicka.

Linimentum Capsici compositum (Pain Expeller).

Linimentum restaurans — Restitution — fluid.

Mel Foeniculi — miód koperkowy.

Piperasinum offervescens — Piperazyna musująca.

Syrupus Caricae compositus (Carifig) Syrop figowy.

Syrupus Guajacoli compositus — Syrupus Kalii sulfoguajacolici (Sirolin).

Syrupus jodotannicus phosphoricus.

Syrupus hypophosphorus compositus (Fellovi).

Syrupus Thymi compositus, Extractum Thymi saccharatum (Partussin).

Tinctura Ferri oxydati saccharati (Athenstaedti).

Tinctura Ferri oxydati saccharati cum Mangano.

Unguentum Methylii salicylici cum Mentholo — Balsam mentolowy salicylowy.

Ungentum Acidi borici cum Mentholo — Boromenthol.

Wódka francuska (Franzbranntwein) czysta — z solą i z mentolem.

Przetwory te nie podlegają opieczętowaniu, o ile znajdują się w handlu pod nazwami powyżej wymienionemi. Oficjalne przepisy na przyrządzanie tych przetworów zostaną ogłoszone oddzielnie, tylko przetwory przyrządzone podług tych przepisów będą mogły znajdować się w sprzedaży.

4) proszki od bólu głowy dla dorosłych przyrządzone według przepisów wskazanych w p. 1 c. paragraf 1. rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn. 9 listopada 1922 roku. („Dziennik Ustaw“ Nr. 101 poz. 932); na opakowaniu tych proszków oprócz firmy wytwórczej i ewentualnie zaregestrowanego znaku towarowego, mogą znajdować się jedynie napisy wymienione w tem rozporządzeniu.

5) preparaty organoterapeutyczne, znajdujące się w sprzedaży pod nazwami właściwemi (niefantastycznemi) określającemi organ zwierzęcia z jakiego pochodzą i formę preparatu n. p.:

Glandulae Thyreoideae siccatae in tabulettis, Essentia vel Tinctura testiculorum secundum Brown-Secard i t. p.

Wykaz tych preparatów, które zostały zgłoszone w myśl paragr. 4 rozporządzenia w przedmiocie wyrobu i sprzedaży preparatów organoterapeutycznych zostanie ogłoszony oddzielnie.

Przetwory będące mieszaninami preparatów organoterapeutycznych z innymi środkami leczniczymi, podlegają przepisom o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych.

6) Sole do wyrobu sztucznych wód mineralnych oraz tabletki z tych soli; przepisy w przedmiocie wyrobu i sprzedaży przetworów tego rodzaju zostaną niebawem ogłoszone.

Zapasy specyfików, opieczętowane w sposób powyższy, mogą być przez ich posiadaczy wywiezione za granicę Rzeczypospolitej za każdorazowem zezwoleniem Ministerstwa. Na dokonany wywóz należy nadesłać do Ministerstwa odpowiedni dowód, wystawiony przez władze celne.

Jednocześnie poleca się zawiadomić zarządców aptek, znajdujących się na obszarze Województwa, że w razie stwierdzenia po 1 listopada r. b. utrzymywania w aptekach specyfików farmaceutycznych, nie zaregestrowanych w myśl § 1 i 17 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych z dnia 8 października 1921 r. winni będą pociągani do odpowiedzialności, z całą bezwzględnością. Termin ten nie dotyczy specyfików farmaceutycznych, wymienionych w wykazie II., dołączonym do okólnika z dnia 1 lutego r. b. Nr. F. 3651/174/23, na których obrót odmówiono zezwolenia, a które nie mogą znajdować się w sprzedaży już w chwili obecnej. Z wykazu tego należy jednak wykreślić następujące zaregestrowane przetwory:

Collobiase Dausse d'Or (ampułki) wyrobu firmy Boulanger et Dausse w Paryżu.

Collobiase de soufre (ampułki) wyrobu firmy Boulanger et Dausse w Paryżu.

Collobiase de Sulfhydragyre (ampułki) wyrobu firmy Boulanger et Dausse w Paryżu.

Electrocuprol roztwór (w ampułkach) wyrobu firmy Comar-Clin w Paryżu.

Enesol (ampułki) wyrobu firmy Comar-Clin w Paryżu.

Granulae Pectorales Russjan wyrobu firmy Ap. Kowalski w Warszawie.

Maść od świerzby wyrobu firmy Fr. Karpiński w Warszawie.

Mydło od świerzby wyrobu firmy Fr. Karpiński w Warszawie.

Silvana dla dorosłych (zioła) wyrobu firmy A. Gąsecki w Warszawie.

Silvana dla dzieci (zioła) wyrobu firmy A. Gąsecki w Warszawie.

Zymaza wyrobu firmy Klawe w Warszawie, oraz Piperazyna musująca firmy Klawe, która może być wyrabiana w myśl p. 3 niniejszego rozporządzenia.

Jedną z głównych przyczyn, dla których specyfiki niezaregestrowane znajdują się dotychczas w sprzedaży, jest niedostateczny nadzór nad wytwórniami, które wprowadzają do obrotu specyfiki, nie uzyskawszy uprzednio na ich wyrób i obrót pozwolenia Ministerstwa. Złożenie przez wytwórnię podania o udzielenie zezwolenia bynajmniej nie uprawnia jej do wypuszczania na rynek odnośnego preparatu. W razie stwierdzenia tego rodzaju nielegalnego postępowania wytwórni, winnych należy pociągnąć do odpowiedzialności, zawiadamiając natychmiast o wypadkach tych Ministerstwo. Za należyte wykonanie tych poleceń czynię odpowiedzialnymi inspektorów farmaceutycznych.

Kierownik Ministerstwa: (Podpis nieczytelny).

L. IX. 9148 ex 1923. Kraków, d. 7 wrześuia 1923.

Okólnik Nr. 1319.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego i Magistratowi miasta Krakowa

do wiadomości i zastosowania się z tem, że opieczętowanie wymienionych w okólniku specyfików, znajdujących się na składzie w tut. hurtowniach, uskuteczni tut. inspektor farmaceutyczny.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego Nr. Z. 24502/23 / 3631 Warszawa, 27 sierpnia 1923.

Do Panów Wojewodów, Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Delegata Rządu w Wilnie.

W związku z postanowieniami § 38—51 Rozp. wykon. Min. Spraw Wojskowych, Min. Skarbu i Min. Pr. i O. S. z dnia 10/I. 1923, do ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych (Dz. Ust. Rzplt. Nr. 20 p. 132), Ministerstwo Zdrowia Publicznego w porozumieniu w Min. Spraw Wojsk. komunikuje:

1. Przyjęcie do szpitala na leczenie inwalidy wojennego wymaga w zasadzie uprzedniej zgody właściwego lekarza wojskowego — za takiego lekarza należy uważać lekarza, znajdującego się przy Powiatowej komendzie uzupełnień, względnie lekarza, prowadzącego Garnizonową Izbę chorych lub jakąkolwiek przychodnię wojskową.

2. Koszta leczenia inwalidów, przyjętych na leczenie zgodnie z przepisami wyżej wspomnianego rozporządzenia pokrywać będzie Min. Spraw Wojsk. za pośrednietwem właściwych Dowództw Okręgów Korpusów, dokąd szpitale winny przesyłać odnośne rachunki.

O powyższem zechce Pan Wojewoda zawiadomić położone na terytorjum Województwa szpitale powszechne (publiczne), zwracając równocześnie uwagę na postanowienia §§ 43, 46 i 47 powołanego rozporządzenia.

Zaznacza się, że Państwowe Zakłady Lecznicze i szpitale powszechne w Małopolsce otrzymały odpowiednie instrukcje wprost z Ministerstwa.

Kierownik Ministerstwa: *Bujalski* w r.

L. IX. 10.759 ex 1923. Kraków, d. 15 września 1923.

Przyjmowanie inwalidów wojennych na leczenie do szpitali powszechnych.

Okólnik Nr. 1361.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa do wiadomości z poleceniem zawiadomienia Dyrekcji znajdujących się w okręgu szpitali powszechnych (publicznych), które nie są Zakładami Państwowymi.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego L. Z. 37224/23 / 6321 Warszawa, 28 sierpnia 1923.

Okólnik.

W sprawie zapłaty zaliczek na poczet zaległych kosztów leczenia.

Do Panów Wojewodów w Warszawie, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Nowogródku, Brześciu n./Bugiem, Łucku, Krakowie, Lwowie, Stanisławowie, Tarnopolu, Poznaniu, Toruniu, Katowicach, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Delegata Rządu w Wilnie.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego przyznało w ubiegłych latach komunalnym szpitalom zaliczki na poczet zaległych kosztów leczenia, przyczem zaległe w pewnym okresie należytości szpitala zajmowane były na rzecz Skarbu Państwa i miały być wpłacone tytułem zwrotu tych zaliczek do Kas Skarbowych na poczet budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Powolne jednak ściąganie zaległych kosztów leczenia przez władze administracyjne, przesyłanie niektórych ściągniętych kosztów, które zajęte były na rzecz Skarbu Państwa wprost Kasom szpitalnym zamiast Kasom Skarbowym spowodowało, iż na poczet spłaty udzielonych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego zaliczek wpłynęły do Kas Skarbowych stosunkowo bardzo niewielkie kwoty.

Z drugiej zaś strony konieczność rozpatrzenia, czy ściągnięta należytość szpitalna pochodzi z okresu, w którym należytości szpitala za leczenie chorych były zajęte na rzecz Ministerstwa Zdrowia Publicznego spowodowała przeciążenie władz administracyjnych.

Wobec wykazanej w praktyce wadliwości dotychczasowego trybu spłaty zaliczek Ministerstwo

Zdrowia Publicznego zmienia ten system i prosi Pana Wojewodę (Komisarza Rządu, Delegata Rządu), o zarządzenie, ażeby sumy, wpływające jako zaległe koszty leczenia i przelewane dotychczas na poczet budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego tytułem spłaty otrzymanych przez dany szpital zaliczek, były od otrzymania niniejszego reskryptu odsyłane wprost do Kasy szpitala, w którym chory był leczony, a nie zarachowywane na dobro Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Określenie terminu i sposobu spłaty dotychczas nie spłaconych zaliczek nastąpi osobnem zarządzeniem.

Powyższe zarządzenie nie odnosi się do tych szpitali względnie ciał samorządowych, które otrzymały od Ministerstwa Zdrowia Publicznego zaliczki, splacalne bezpośrednio przez te instytucje w perjodycznych ratach miesięcznych.

O treści niniejszego reskryptu należy zawiadomić wszystkie Starostwa, oraz z wymienionych niżej szpitali względnie ciał samorządowych te, które są położone na podległem Panu terytorjum: 1) Wydział powiatowy w Zamościu, 2) Szpital Marji Magdaleny w Białej-Podlaskiej, 3) Szpital św. Juljana w Pinczowie, 4) Szpital św. Stanisława Kostki w Przasnyszu, 5) Szpital Czerwonego Krzyża w Dęblinie, 6) Szpital św. Aleksandra w Kielcach, 7) Szpital św. Trójcy w Kaliszu, 8) Szpital św. Piotra i Pawła w Suwałkach, 9) Skórno-weneryczny w Płocku, 10) Szpital św. Trójcy w Piotrkowie, 11) Szpital św. Trójcy w Płocku, 12) Szpital św. Józefa w Ostrołęce, 13) Szpital św. Jana Bożego w Lublinie, 14) Szpital św. Józefa w Lublinie, 15) Szpital żydowski w Radomiu, 16) Szpital św. Kazimierza w Radomiu, 17) Szpital powiatowy w Końskich, 18) Szpital św. Antoniego we Włocławku, 19) Szpital N. M. Panny w Siedlcach, 20) Szpital św. Kunegundy w Radzyniu, 21) Szpital św. Anny w Miechowie, 22) Szpital weneryczny w Będzinie, 23) Szpital dla umysłowo chorych w Warcie, 24) Sejmik powiatowy w Rypinie, 25) Szpital weneryczny w Aleksandrowie, 26) Szpital Marji Magdaleny w Łodzi, 27) Sejmik powiatowy w Garwolinie.

Zaznacza się, iż wskutek postanowień niniejszego reskryptu przedłożenie przez szpitale wykazów, przepisanych tut. reskryptem z 31/I. 1923 r. Nr. Z. 35357/18402/22, który został wystosowany do Województw na obszarze b. Królestwa Kongresowego oraz do Pana Deiegata Rządu w Wilnie, staje się zbędne.

Kierownik Ministerstwa: *Bujalski* w. r.

L. IX. 10760 ex 1923. Kraków, d. 15 września 1923.

Okólnik Nr. 1360.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa do wiadomości.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski zamianował urzędnika w IX. st. sł. inż. Marcina Chmaja urzędnikiem referendarskim w VIII. st. sł. w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Województwa krakowskiego.

Wojewoda krakowski zamianował praktykantów konceptowych Jakóba Kurcza i Józefa Dańkowskiego prowizoryczn. urzędnikami w IX. st. sł.; posunął urzędników kancel. Franciszka Zguda przy Starosiwie w Grybowie do VIII. st. sł., a Ignacego Styrskiego przy Starostwie w Podgórzu do IX. st. sł.; zamianował b. urzędnika wojskowego Władysława Gawłowskiego urzędnikiem kancelaryjn. w XI. st. sł. przydzielając go do służby przy Starostwie spisko-orawskiem w Nowym Targu.

Wojewoda krakowski przeniósł urzędnika referend. w IX. st. sł. Dra Stefana Bartynowskiego z Krakowa do Wieliczki i przydzielił do służby w tamt. Starostwie.

Ogłoszenia.

P. Minister Zdrowia Publicznego, jako Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do zwalczania epidemji, zamianował na zasadzie postanowienia art. 3 ust. d) ustawy z 14 lipca 1920 (Dz. U. Rzplt. P. Nr. 61 poz. 388) Wojewodę krakowskiego na obszarze mu podległym na okres od 1. października do 31 grudnia 1923 r. Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji i przekazał mu swoje uprawnienia, wymienione w art. 2 oraz art. 3 ust. a) p. 2 i ust. c) ustawy z 14 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 388).

Województwo Lwowskie
Wydział Prezydjalny
L. 16910 ex 1923
I/1.

Lwów, d. 10 września 1923.

Konkurs.

Urząd Wojewódzki we Lwowie rozpisuje konkurs na 2 posady prowizorycznych lekarzy powiatowych z poborami VIII. stopnia służbowego w Starostwach, położonych w obrębie Województwa lwowskiego.

Podania o nadanie powyższych posad należycie udokumentowane, a w szczególności zaopatrzone w

1) metrykę urodzenia,
2) dowód obywatelstwa polskiego,
3) dyplom doktora wszech nauk lekarskich,
4) poświadczenie z odbytej przynajmniej dwuletniej praktyki szpitalnej,
5) dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej,
6) curriculum vitae

wnosić należy do dnia 31 października 1923 r. do Wydziału prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

Kompetenci pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej. Wojewoda: *Grabowski* w. r.

Województwo Stanisławowskie—Wydz. Prezydjalny L. 9024/I. a

Stanisławów, 26 września 1923

Konkurs.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę lustratora weterynaryjnego przy Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie z uposażeniem VII. stopnia służbowego. Posada powyższa nadaną być może kandydatowi przebywającemu przynajmniej od lat 5 w państwowej służbie weterynaryjnej. Prośby o nadanie rzeczonej posady winni kandydaci wnosić w drodze służbowej do Prezydjum Województwa w Stanisławowie do końca listopada 1923 r.

Wojewoda: *Jurystowski* w. r.

Odpis.

LW. 21.007/I. Lwów, dnia 7 lipca 1923.

Do Wydziału powiatowego w Grybowie.

W ślad reskryptu z d. 20/VI. 1923 LW. 19.240 oznajmiamy, iż Wydział samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21/IX. 1922 Nr. 88 poz. 785 Dz. Ust. Rzpl. Pol., działając w imieniu i z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. S. Z. 2181, zatwierdza uchwałę Rady powiatowej w Grybowie z dnia 10 lutego 1923 r., wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości 4% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy, zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z d. 20 stycznia 1923 Nr. 13 poz. 85 Dz. Ust. Rzpl. Pol. W miarę zezwoleń, udzielanych na wprowadzenie analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu, względnie powiat obowiązany będzie odstąpić gminom odpowiednią część wpływów z tej opłaty. — Uprawnienie to przysługuje interesowanemu Związkowi samorządowemu od dnia 1 stycznia 1923 do końca roku 1925. Powyższe zezwolenie należy ogłosić w jednym z dzienników urzędowych, oraz zawiadomić o niem wszystkie gminy do powiatowego Związku samorządowego należące.

Tymczasowy Wydział samorządowy:

Przewodniczący: *Kędzior*. Członek T. W. S. (Podpis nieczytelny).

LW. 25.021. I. Lwów, dnia 18 sierpnia 1923.

Dó Wydziału powiatowego w Wadowicach.

W ślad reskryptu z dnia 5/7 1923 L. 20.390 oznajmiamy, iż Wydział samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21/9 1922 Nr. 88 poz. 785 Dz. Ust. Rzpl. Pol., działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewn. z d. 30/3 1923 Nr. S. Z. 2181, zatwierdza uchwałę Rady powiatowej w Wadowicach z dnia 16 czerwca 1923, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy, zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 20 stycznia 1923 Nr. 13 poz. 85 Dz. U. Rzpl. Pol. W miarę zezwoleń, udzielanych na wprowadzenie analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu.

Uprawnienie to przysługuje interesowanemu Związkowi samorządowemu od dnia 20. października 1922 r. do końca 1925 r.

Tymczasowy Wydział samorządowy:

Przewodniczący: *Kędzior* w. r. Członek T. W. S.: (Podpis nieczytelny).

Magistrat kr. wol. m. Jasła L. 5108/23. Jasło, d. 19 września 1923.

Obwieszczenie.

Wydział samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie reskryptem z dnia 25/5 1923 r. L. 16263 zatwierdził po myśli ustawy z d. 21 września 1922 Nr. 88 poz. 785 Dz. Ust. Rzpl. Pol., działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 r. Nr. S. Z. 2181 uchwałę Rady miejskiej w Jaśle z dnia 15 grudnia 1922 r., wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz gminy miasta Jasła w wysokości 4% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości zgodnie z propozycją Wydziału powiatowego jako współuprawnionego w granicach maksymalnych Związku samorządowego z tem, że uprawnienie to przysługuje gminie miasta Jasła od 20 października 1922 r. do końca roku 1925.

Burmistrz: *Dr. Jan Wilusz.*

L. IX. — 11388 ex 1923. Kraków, 5 października 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18-go grudnia 1906 r. Dz. p. p. Nr. 5. z roku 1907, Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Izrael Feuerstein, obecnie adjunkt w aptece Angermana w Rzeszowie, wniósł dnia 8 września 1923 r. do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Wielopolu w powiecie ropczyckim.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. IX. — 11264 ex 1923. Kraków, 5 października 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18-go grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907, Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Henryk Józef (2 imion) Łukawski, zarządca apteki w Nisku, wniósł dnia 7-go marca 1923 r. do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Białej ze stanowiskiem przy jednej z następujących ulic, ulica Główna Nr. 17, 19, 21, 25, róg ulicy Komorowickiej Nr. 2, 23, 24 aż do 32 włącznie, Rynek Główny Nr. 2—10, 13—17.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Nadanie koncesji aptekarskiej.

Województwo krakowskie nadało prawomocnie magistrowi farmacji Stanisławowi Feliksowi (2 imion) Chomińskiemu koncesję na otwarcie nowej apteki publicznej w Tarnowie.

Wezwanie.

Województwo, Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie wzywa wszystkich właścicieli samochodów zarejestrowanych według nowych przepisów do odbioru w przeciągu października 1923 r. „Pozwoleń na prawo kursowania“, t. j. kart rejestracyjnych oraz tablic ze znakami rozpoznawczymi, gdyż po upływie powyższego terminu używanie innych nie rządowych tablic karane będzie policyjnie.

Zaprzysiężenia.

Autoryzowany inżynier cywilny dla lasowości z siedzibą urzędową w Krościenku nad Dunajcem Romuald Dziewolski złożył przepisaną przysięgę.

Rządowo upoważniony geometra cywilny z siedzibą w Dąbrowie ad Tarnów Stanisław Szpak złożył przepisaną przysięgę.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Zaświadczenia demobilizacyjne zgubili: Antoni Ślazyk ur. w r. 1897, syn Jędrzeja i Weroniki ze Słopnic szlacheckich; Jan Surma ur. w r. 1898, syn Marcina i Anny ze Starej Wsi; Józef Sułkowski, syn Walentego i Kunegundy z Lipowego i Melchior Lizak, ur. w r. 1898, syn Wincentego i Anny z Rzek-Lipia-Sadku.

Kartę powołania zgubił Jan Leśniak ur. w r. 1888, syn Szymona i Agnieszki z Wilkowiska.

Kartę zwolnienia zgubił Stanisław Kaleta, ur. w r. 1896, syn Wojciecha i Marji ze Stróży.

Powyższe dokumenty wojskowe unieważnia się.

Starostwo w Limanowej.

Unieważnienie legitymacyj.

Zgubioną legitymację kolejową, wystawioną przez Województwo krak. w dn. 25 lutego 1923 r. do L. 33 na nazwisko starosty Feliksa Stańkowskiego, unieważnia się.

Zgubioną legitymację kolejową, wystawioną przez Województwo krak. w dn. 27 stycznia 1922 r. do L. 558 na nazwisko Tomasza Zycha, oficjała kancelaryjnego Starostwa w Białej unieważnia się.

Zgubioną 24 sierpnia 1923 r. a) legitymację urzędową L. 64, b) legitymację z fotografią na bezpłatną jazdę kolejami górnośląskieml i c) zaświadczenie Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny, wystawione na nazwisko Franciszka Antosiewicza wywiadowcy P. P. w Krakowie, unieważnia się.

Skradziony w dniu 19 lipca 1923 w Krakowie dowód osobisty, wystawiony przez Komisarza obwodowego w Sadkach dnia 8 maja 1920 r. na nazwisko właścicielki dóbr Marji Bnińskiej z Samostrzela (Wielkopolska) do L. 2 z adnotacją corocznego przedłużania ważności, został przez tegoż Komisarza

obwodowego unieważniony. Osobę legitymującą się nieprawnie tym dowodem należy przytrzymać i oddać w ręce sprawiedliwości.

Odwołanie unieważnienia.

Unieważnienie legitymacji służbowej na nazwisko Jana Biernata, prowiz. posterunkowego P. P. w Makowie, zamieszczone w poprzednim Nrze „Dz. Urzędowego“ odwołuje się z powodu odnalezienia legitymacji.

Zwinięcie składnic pocztowych.

Pismem z dnia 25 października 1923 roku L. 2/64957 oznajmiła Dyrekcja poczt i telegrafów w Krakowie, że z d. 1 października 1923 r. zwija się składnicę pocztową w Złotej, a okręg doręczeń powyższej składnicy przydziela się równocześnie do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Czchów.

Pismem z 24 października 1923 r. L. 2/6248 oznajmiła Dyrekcja poczt i telegrafów w Krakowie, że z dn. 1 października 1923 r. zwija się składnicę poczt. w Skawcach, a okręg doręczeń powyższej składnicy przydziela się równocześnie do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Mucharz.

LW. 27924/23
VI.

Lwów, dn. 5 października 1923 r.

Obwieszczenie

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dn. 5 października 1923 LW. 27.924/23 o podwyższeniu ryczałtów szupasowych.

Ustanowione w obwieszczeniu z dn. 27 czerwca 1923 LW. 14.943 ex 23 ryczałty szupasowe podwyższa Tymczasowy Wydział Samorządowy jak następuje:

I. Koszta reżyjne.

Za opalanie, oświetlenie, za pilnowanie szupaśników i wogóle za załatwianie spraw szupasowych zwracać będzie fundusz krajowy za każdego szupaśnika bez względu na czas jego pobytu na stacji szupasowej po 300 marek polskich, zaś za osobę wysłaną za paszportem przymusowym po 150 marek polskich.

II. Transport szupasowanych pod strażą podwodami.

Za transport wozem przypada należytość po 1500 marek polskich od konia i kilometra, czyli 15.000 marek polskich od konia i miriametra. Należytość jednak nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni jak od każdego już ukończonego jednego kilometra. Za powrót podwody do domu nie przypada żadna należytość.

III. Należytość straży konwojującej.

Za nadzór i eskortowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego a to bez różnicy czy pieszo lub wozem, należytość po 1200 marek polskich od jednego kilometra konwojowania. Wynagrodzenie strażnika gminnego za konwój szupaśników kolejami żelaznemi i powrót do domu bez różnicy czy w dzień czy w nocy, ma przypadać za czas aż do 16 godzin w kwocie 3500 marek polskich, nad 16 godzin do 24 godzin w kwocie 5250 marek polskich; następnie w drugiej dobie za czas aż do 16 godzin dalsza należytość w kwocie 3500 marek polskich czyli za $1^1/_2$ doby 8750 marek polskich, za dwie doby 10.500 marek polskich i t. d.

IV. Wyżywienie dzienne szupasowanych.

Za wyżywienie dzienne szupaśników przypadać będzie każdej stacji szupasowej należytość 6000 marek polskich dziennie od każdego szupaśnika.

Podwyższenia powyższe wchodzą w życie począwszy od dnia 1 października 1923 r.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, pod zarządem J. Dziubanowskiego.